

Եվրոպայի խորհրդի պայմանագրերի շարք՝ թիվ 205

**ԵՎՐՈՊԱՅԻ ԽՈՐՀՐԴԻ ԿՈՆՎԵՆՑԻԱՆ ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ
ՓԱՍՏԱԹՂԹԵՐԻ ՀԱՍԱՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ**

Տրոմսյո, 18 հունիսի 2009թ.

Նախաբան

Եվրոպայի խորհրդի անդամ երկրները և սույն կոնվենցիան ստորագրած մյուս կողմերը՝

նկատի առնելով այն հանգամանքը, որ Եվրոպայի խորհրդի խնդիրն իր անդամ երկրների միջև առավել մեծ միասնության հասնելն է՝ նպատակ ունենալով ապահովել և իրականացնել իրենց ընդհանուր ժառանգություն հանդիսացող իդեալներն ու սկզբունքները,

նկատի ունենալով, մասնավորապես, Մարդու իրավունքների համընդհանուր հռչակագրի 19 հոդվածը, Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության կոնվենցիայի 6, 8 և 10 հոդվածները, ՄԱԿ-ի կոնվենցիան տեղեկատվության հասանելիության, որոշումների ընդունմանը հանրային մասնակցության և բնապահպանական հարցերում արդարադատության մատչելիության մասին /Արիհուս, 25 հունիսի 1998թ./ և 1981թ. հունվարի 28-ի Անհատական տվյալների մեքենայական մշակման հարցում մասնավոր անձանց պաշտպանության մասին կոնվենցիան /ETS թիվ 108/,

նկատի ունենալով նաև 1982թ. ապրիլի 29-ին ընդունված Եվրոպայի խորհրդի Նախարարների կոմիտեի Հռչակագիրը խոսքի և տեղեկատվության ազատության մասին, ինչպես նաև Նախարարների կոմիտեի հանձնարարականներն անդամ երկրներին պետական մարմինների կողմից պահվող տեղեկատվության մատչելիության /թիվR /81/ 19, պետական մարմինների կողմից պահվող և երրորդ կողմին անձնական տվյալների փոխանցման /թիվR /91/ 10/, վիճակագրական նպատակներով հավաքված ու մշակված անձնական տվյալների պահպանության /թիվR /97/ 18/, արխիվների հասանելիության եվրոպական քաղաքականության /թիվR /2000/13 և պաշտոնական փաստաթղթերի հասանելիության /հանձնարարական /2002/2/ մասին,

նկատի առնելով պետական մարմինների թափանցիկության կարևորությունը բազմակարծ և ժողովրդավարական հասարակությունում,

նկատի առնելով այն հանգամանքը, որ պաշտոնական փաստաթղթերի հասանելիության իրավունքի գործադրումը՝

1. հանրության համար տեղեկատվության աղբյուր է.
2. օգնում է հանրությանը կարծիք կազմել հասարակության վիճակի և պետական մարմինների վերաբերյալ.
3. նպաստում է պետական մարմինների ազնվությանը, կարողություններին, արդյունավետությանը և պատասխանատվությանը՝ դրանով իսկ օգնելով նրանց լեգիտիմության հաստատմանը,

ուստի, հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ պաշտոնական բոլոր փաստաթղթերը սկզբունքորեն ունեն հանրային բնույթ և կարող են գաղտնի պահվել միայն մյուսների իրավունքների ու օրինական շահերի պաշտպանությունից ելնելով՝

համաձայնեցին հետևյալի շուրջ՝

Բաժին 1

Հոդված 1. Ընդհանուր դրույթներ

1. Սույն Կոնվենցիայում ամրագրված սկզբունքները պետք է հասկացվեն առանց պաշտոնական փաստաթղթերի հասանելիության առավել լայն իրավունքի մասին երկրների օրենքներին, ենթաօրենսդրական ակտերին և միջազգային պայմանագրերին վնասելու:
2. Սույն Կոնվենցիայի նպատակների համար՝

ա. 1/ «պետական մարմիններ» նշանակում է՝

1. ազգային, տարածքային և տեղական մակարդակի կառավարություն և վարչակազմ.
2. օրենսդիր մարմիններ և դատական իշխանություններ այնքանով, որքանով դրանք ազգային օրենքների համաձայն կատարում են վարչական գործառույթներ.
3. ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձինք, այնքանով, որքանով դրանք օժտված են վարչական իշխանությամբ.

2/ Կողմերից յուրաքանչյուրը կարող է ստորագրման ժամանակ կամ վավերացման, ընդունման, հաստատման կամ միացման իր փաստաթուղթն ի պահ տալիս Եվրոպայի խորհրդի գլխավոր քարտուղարին հասցեագրված հայտարարությամբ նշել, որ «պետական մարմիններ» սահմանումը ներառում է նաև հետևյալը՝

1. օրենսդիր մարմիններ, երբ խոսք է գնում նրանց այլ գործունեության մասին.
2. դատական մարմիններ, երբ խոսք է գնում նրանց այլ գործունեության մասին.
3. ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձինք, այն չափով, որ չափով նրանք ազգային օրենսդրության համաձայն իրականացնում են հանրային գործառույթներ կամ աշխատում են հանրային ֆոնդերի հետ.

բ. «պաշտոնական փաստաթղթեր» նշանակում է որևէ ձևով գրանցված, մշակված կամ ստացված և պետական մարմինների կողմից պահվող ամբողջ տեղեկատվությունը:

Հոդված 2. Պաշտոնական փաստաթղթերի հասանելիության իրավունքը

1. Կողմերից յուրաքանչյուրը պետք է երաշխավորի յուրաքանչյուրի իրավունքը՝ հարցման հիման վրա ստանալ պետական մարմինների կողմից պահվող պաշտոնական փաստաթղթեր՝ առանց որևէ հիմքով խտրականության.
2. Կողմերից յուրաքանչյուրն իր օրենսդրությամբ պետք է ձեռնարկի անհրաժեշտ միջոցներ սույն Կոնվենցիայում նկարագրված պաշտոնական փաստաթղթերի հասանելիությունն ապահովող դրույթներն իրականացնելու համար.
3. այդ միջոցները ձեռնարկվում են ամենաուշը տվյալ Կողմի համար սույն Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելու ժամանակ:

Հողված 3. Պաշտոնական փաստաթղթերի հասանելիության հնարավոր սահմանափակումները

1. Կողմերից յուրաքանչյուրը կարող է սահմանափակել պաշտոնական փաստաթղթերի հասանելիության իրավունքը: Սահմանափակումները պետք է հստակորեն ամրագրվեն օրենքում, անհրաժեշտ լինեն ժողովրդավարական հասարակությունում և համաչափ լինեն պաշտպանելու համար՝

ա. ազգային անվտանգությունը, պաշտպանությունը և միջազգային հարաբերությունները.

բ. հանրային անվտանգությունը.

գ. հանցավոր գործունեության կանխարգելումը, քննությունը և դատական կարգով հետապնդումը.

դ. կարգապահական քննությունը.

ե. պետական մարմինների կողմից կատարվող ստուգումները, հսկողությունը և վերահսկողությունը.

զ. մասնավոր կյանքի գաղտնիությունը և այլ օրինական մասնավոր շահեր.

է. առևտրային ու տնտեսական այլ շահեր.

ը. պետության տնտեսական, դրամական և արտարժույթի փոխանակման կուրսի քաղաքականությունը.

թ. կողմերի հավասարությունը դատավարության ընթացքում և արդարադատության արդյունավետ իրականացումը.

ժ. շրջակա միջավայրը կամ.

ի. որևէ հարցի ուսումնասիրությանը վերաբերող քննարկումներ պետական մարմինների ներսում կամ նրանց միջև:

Շահագրգիռ պետությունները կարող են ստորագրման ժամանակ կամ վավերացման, ընդունման, հաստատման կամ միացման իրենց փաստաթուղթն ի պահ տալիս Եվրոպայի խորհրդի գլխավոր քարտուղարին հասցեագրված հայտարարությամբ նշել, որ տեղեկություններն իշխող թագավորական ընտանիքի և նրա անդամների կամ պետության ղեկավարի մասին նույնպես պետք է ներառված լինեն հնարավոր սահմանափակումների մեջ:

2. Պաշտոնական փաստաթղթում պարունակվող տեղեկատվության հասանելիությունը կարող է մերժվել, եթե դրա բացահայտումը վնասում է կամ

կարող է վնասել 1-ին կետում նշված շահերից որևէ մեկին, այն դեպքում եթե չկա այդ տեղեկատվության հրապարակման համար գերակայող հանրային շահ:

3. Կողմերը պետք է նկատի ունենան ժամանակային սահմանափակումների հարցը, որոնցից դուրս 1-ին կետում նշված սահմանափակումներն այլևս չեն կիրառվում:

Հոդված 4. Պաշտոնական փաստաթղթեր ստանալու հարցումը

1. Պաշտոնական փաստաթղթի համար դիմողը պարտավոր չէ ներկայացնել պաշտոնական փաստաթղթեր ստանալու պատճառները:
2. Կողմերը դիմողներին կարող են իրավունք տալ անանուն մնալ, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ ինքնության բացահայտումը կարևոր է հարցմանն ընթացք տալու համար:
3. Հարցմամբ դիմելու կարգը չպետք է գերազանցի այն, ինչ անհրաժեշտ է այդ հարցմանն ընթացք տալու համար:

Հոդված 5. Պաշտոնական փաստաթղթեր ստանալու հարցումներին ընթացք տալը

1. Պետական մարմինը հնարավորինս օգնում է դիմողին նույնականացնել պահանջվող պաշտոնական փաստաթուղթը:
2. Պաշտոնական փաստաթուղթ ստանալու հարցմանը պետք է ընթացք տրվի այդ փաստաթուղթը պահող իրավասու պետական մարմնի կողմից: Եթե պետական մարմինը չունի պահանջվող պաշտոնական փաստաթուղթը կամ եթե այն իրավասու չէ ընթացք տալ հարցմանը, հնարավորության դեպքում հարցումը կամ դիմողին ուղղորդում է իրավասու պետական մարմին:
3. Պաշտոնական փաստաթղթեր ստանալու հարցմանը ընթացք պետք է տալ հավասար հիմունքներով:
4. Պաշտոնական փաստաթղթեր ստանալու հարցմանը ընթացք պետք է տալ անմիջապես: Որոշումը հասնում, ուղարկվում և կատարվում է հնարավորինս արագ կամ նախապես սահմանված ողջամիտ ժամկետներում:
5. Պաշտոնական փաստաթուղթ ստանալու հարցումը կարող է մերժվել, եթե`

ա. չնայած պետական մարմնի ցուցաբերած օժանդակության` հարցումը չափազանց անորոշ է, որպեսզի նույնականացվի պաշտոնական փաստաթուղթը

բ. հարցումն ակնհայտորեն խելամիտ չէ:

6. Ամբողջովին կամ մասամբ պաշտոնական փաստաթղթի հասանելիությունը մերժող պետական մարմինը պետք է ներկայացնի մերժման հիմքերը: Դիմորդն իրավունք ունի իր պահանջով պետական մարմնից ստանալ մերժման գրավոր հիմնավորում:

Հոդված 6. Պաշտոնական փաստաթղթերի հասանելիության ձևերը

1. Երբ թույլատրվում է ստանալ պաշտոնական փաստաթուղթը, դիմողն իրավունք ունի ընտրել՝ ծանոթանալ բնօրինակին, թե պատճենին, կամ ստանալ դրա պատճենը առկա որևէ ձևով կամ կրիչով՝ իր ընտրությամբ, բացառությամբ այն դեպքի, երբ նրա նախընտրանքը ողջամիտ չէ:
2. Եթե սահմանափակումը կիրառվում է պաշտոնական փաստաթղթում գետեղված տեղեկատվության մի մասի նկատմամբ, ապա պետական մարմինը պետք է թույլատրի ստանալ փաստաթղթում առկա մնացած տեղեկատվությունը: Տեղեկատվության որևէ մասի բացթողումը պետք է հստակորեն նշվի: Այդուհանդերձ եթե փաստաթղթի մասնակի տարբերակը ապատեղեկացնող կամ անիմաստ է, կամ այն պետական մարմնի համար ակնհայտ ծանրացնող հանգամանք է, ապա այդ հարցումը կարող է մերժվել:
3. Պետական մարմինը կարող է թույլատրել ստանալ պաշտոնական փաստաթուղթը՝ դիմողին ներկայացնելով հեշտ ու մատչելի այլընտրանքային աղբյուրներ:

Հոդված 7. Պաշտոնական փաստաթղթեր ստանալու թույլտվության համար գանձվող գումարը

1. Պետական մարմնի շենքի ներսում պաշտոնական փաստաթղթերի զննումն անվճար է: Դա Կողմերին չի խանգարում, որպեսզի վճարներ գանձվեն արխիվների ու թանգարանների կողմից տրամադրվող նմանատիպ ծառայությունների համար:
2. Դիմողից կարող է գումար գանձվել պաշտոնական փաստաթղթի պատճենի համար: Այն պետք է հիմնավորված լինի, չպետք է գերազանցի փաստաթղթի վերարտադրության և հանձնման փաստացի ծախսերը: Վճարների սակագները պետք է հրապարակվեն:

Հոդված 8. Վերանայման ընթացակարգը

1. Դիմողը, ում պաշտոնական փաստաթուղթ ստանալու հարցումը հստակ կամ ոչ հստակ կերպով մերժվել է՝ ամբողջովին կամ մասամբ, դատարանում կամ օրենքով սահմանված կարգով այլ անկախ ու անաչառ մարմնի առջև վերանայման ընթացակարգի հնարավորություն պետք է ունենա:
2. Դիմողը պետք է մշտապես ունենա շուտափույթ և ոչ թանկ վերանայման ընթացակարգի հնարավորություն՝ կամ պետական մարմնի կողմից վերաքննում կամ վերանայում 1-ին կետի համաձայն:

Հոդված 9. Լրացուցիչ միջոցներ

Կողմերը հանրությանը պետք է տեղեկացնեն պաշտոնական փաստաթղթեր ստանալու իրավունքի և այն մասին, թե ինչպես կարող է այդ իրավունքը գործադրվել: Նրանք նաև պետք է համապատասխան միջոցներ ձեռնարկեն, որպեսզի՝

ա. պետական մարմիններին կրթեն իրենց պարտականությունների և պարտավորությունների մասին՝ նկատի ունենալով այդ իրավունքի իրականացումը:

բ. տեղեկություններ տրամադրեն այն հարցերի կամ գործունեության վերաբերյալ, որի համար իրենք պատասխանատու են.

գ. իրենց փաստաթղթերն արդյունավետ կերպով վարեն, որպեսզի դրանք հեշտությամբ հասանելի լինեն.

դ. իրենց փաստաթղթերի պահպանության և ոչնչացման համար կիրառեն հստակ և սահմանված կանոններ:

Հոդված 10. Պետական մարմինների նախաձեռնությամբ հրապարակվող փաստաթղթերը

Սեփական նախաձեռնությամբ և երբ նպատակահարմար է պետական մարմինը պետք է ձեռնարկի անհրաժեշտ միջոցներ՝ հրապարակելու այն պաշտոնական փաստաթղթերը, որոնք պահպանում է, պետական կառավարումը թափանցիկ ու արդյունավետ դարձնելու նպատակով և խրախուսելու ընդհանուր հետաքրքրություն ներկայացնող հարցերում հանրության իրազեկ մասնակցությունը:

Բաժին 2

Հոդված 11. Պաշտոնական փաստաթղթերը հասանելի դարձնելու մասնագետների խումբը

1. Պաշտոնական փաստաթղթերը հասանելի դարձնելու մասնագետների խումբը նիստ է գումարում տարեկան առնվազն մեկ անգամ, որպեսզի վերահսկի Կողմերի կողմից սույն Կոնվենցիայի կատարումը, այն է՝

ա. հաշվետվություն ներկայացնելով օրենքով սահմանված և Կողմերի ձեռնարկած գործնական քայլերի համապատասխանության մասին՝ սույն Կոնվենցիայում ամրագրված դրույթներն իրականացնելու համար.

բ. 1. սույն Կոնվենցիայի կիրարկմանը վերաբերող ցանկացած հարցի շուրջ կարծիքներ հայտնելով.

2. առաջարկություններ ներկայացնելով սույն Կոնվենցիայի արդյունավետ օգտագործումն ու իրականացումը դյուրացնելու կամ բարելավելու նպատակով, այդ թվում՝ որևէ հիմնախնդրի նույնականացում.

3. իրավական, քաղաքականությանը կամ տեխնոլոգիական կարևոր զարգացումների վերաբերյալ տեղեկատվության փոխանակում և հաշվետվություն.

4. սույն Կոնվենցիայում փոփոխություններ կատարելու վերաբերյալ Կողմերի խորհրդատվական մարմնին առաջարկություններ ներկայացնելով.

5. 19 հոդվածի համաձայն իր կարծիքը հայտնելով սույն Կոնվենցիայում փոփոխություններ կատարելու առաջարկությունների վերաբերյալ:

2. Մասնագետների խումբը կարող է տեղեկատվություն և տեսակետներ խնդրել քաղաքացիական հասարակությունից:
3. Մասնագետների խումբը կազմված է նվազագույնը տասը, առավելագույնը՝ տասնհինգ հոգուց: Անդամներն ընտրվում են չորս տարով՝ Կողմերի խորհրդատվական մարմնի կողմից: Այդ կազմը թարմացվում է մեկ անգամ փորձագետների ցուցակի միջից: Կողմերից յուրաքանչյուրն առաջարկում է երկու փորձագետի թեկնածություն: Նրանք ընտրվում են պաշտոնական փաստաթղթերի հասանելիության ոլորտում իրենց գիտակության շնորհիվ և ամենաազնիվ մարդկանց միջից: Կողմերից յուրաքանչյուրի առաջարկած ցուցակից կարող է ընտրվել առավելագույնը մեկ հոգի:
4. Մասնագետների խմբի անդամները մասնակցում են որպես անհատներ, անկախ ու անաչառ են իրենց գործառույթներում և կառավարություններից որևէ ցուցում չեն ստանում:
5. Մասնագետների խմբի անդամների ընտրության կարգը որոշվում է Նախարարների կոմիտեի կողմից Կոնվենցիայի Կողմերի հետ խորհրդակցելուց և նրանց միահամուռ համաձայնությունը ստանալուց հետո՝ սույն Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելուց հետո մեկ տարվա ընթացքում: Մասնագետների խումբը հաստատում է իր սեփական կանոնակարգը:

Հոդված 12. Կողմերի խորհրդատվական խումբը

1. Կողմերի խորհրդատվական խումբը կազմված է Կողմերից յուրաքանչյուրի մեկական ներկայացուցչից:
2. Կողմերի խորհրդատվական խումբը նիստ է գումարում հետևյալ նպատակով՝
 - ա. քննարկելու մասնագետների խմբի ներկայացրած զեկույցները, կարծիքներն ու առաջարկությունները.
 - բ. առաջարկություններ և հանձնարարականներ ներկայացնելու Կողմերին.
 - գ. սույն Կոնվենցիայի 19 հոդվածի համաձայն փոփոխություններ կատարելու առաջարկություններ ներկայացնելով.
 - դ. 19 հոդվածի համաձայն առաջարկություններ ձևակերպելու սույն Կոնվենցիայում փոփոխություններ կատարելու վերաբերյալ:
3. Կողմերի խորհրդատվական խումբը գումարվում է Եվրոպայի խորհրդի գլխավոր քարտուղարի կողմից սույն Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելուց հետո մեկ տարվա ընթացքում, որպեսզի ընտրվեն մասնագետների խմբի անդամները: Այնուհետև այն նիստ է գումարում առնվազն յուրաքանչյուր չորս տարին մեկ անգամ և այն դեպքում, երբ Կողմերի մեծ մասը, Եվրոպայի խորհրդի Նախարարների կոմիտեն կամ Գլխավոր քարտուղարը պահանջում են դա: Կողմերի խորհրդատվական խումբը հաստատում է իր սեփական կանոնակարգը:
4. Յուրաքանչյուր նիստից հետո Կողմերի խորհրդատվական խումբը Նախարարների կոմիտեին հաշվետվություն է ներկայացնում գործունեության վերաբերյալ:

Հոդված 13. Քարտուղարությունը

Սույն բաժնում նկարագրված գործառույթներն իրականացնելիս Կողմերի խորհրդատվական և մասնագետների խմբերն աջակցություն են ստանում Եվրոպայի խորհրդի քարտուղարությունից:

Հոդված 14. Հաշվետվությունը

1. Սույն Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելուց հետո պայմանավորվող կողմը մեկ տարվա ընթացքում մասնագետների խմբին է ներկայացնում զեկույց, որը լիարժեք տեղեկատվություն է պարունակում սույն Կոնվենցիայի դրույթներն իրականացնելու նպատակով ձեռնարկված օրենսդրական և այլ միջոցների վերաբերյալ:
2. Դրանից հետո յուրաքանչյուր կողմ մինչ կողմերի խորհրդատվական խմբի նիստը մասնագետների խմբին է ներկայացնում 1-ին կետում նշված թարմացված տեղեկատվություն:
3. Յուրաքանչյուր կողմ մասնագետների խմբին է ներկայացնում իր առաջադրանքները կատարելու համար վերջինիս պահանջած տեղեկատվությունը:

Հոդված 15. Հրապարակումը

Մասնագետների խմբին ներկայացրած Կողմերի հաշվետվությունները, մասնագետների խմբի զեկույցները, առաջարկություններն ու կարծիքները և Կողմերի խորհրդատվական խմբի հաշվետվությունները հրապարակվում են:

Բաժին 3

Հոդված 16. Կոնվենցիայի ստորագրումն ու ուժի մեջ մտնելը

1. Սույն Կոնվենցիան բաց է Եվրոպայի խորհրդի անդամ երկրների ստորագրության համար:
2. Սույն Կոնվենցիան ենթակա է վավերացման, ընդունման կամ հաստատման: Վավերացման, ընդունման կամ հաստատման փաստաթղթերն ի պահ են տրվում Եվրոպայի խորհրդի Գլխավոր քարտուղարին:
3. Սույն Կոնվենցիան ուժի մեջ է մտնում այն օրվանից երեք ամիս հետո ամսվա առաջին օրը, երբ տասը անդամ երկիր ըստ 2-րդ կետի դրույթների համաձայնություն է հայտնել Կոնվենցիայով կապված լինելու վերաբերյալ:
4. Եթե հետագայում ստորագրող կողմն իր համաձայնությունն է հայտնում կապված լինել Կոնվենցիայով, վերջինն ուժի մեջ է մտնում ըստ 2-րդ կետի

դրույթների Կոնվենցիայով կապված լինելու համաձայնությունը հայտնելու օրվանից երեք ամիսը լրանալուց հետո հաջորդ ամսվա առաջին օրը:

Հոդված 17. Կոնվենցիային միանալը

1. Սույն Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելուց հետո Եվրոպայի խորհրդի Նախարարների կոմիտեն Կոնվենցիայի կողմերի հետ խորհրդակցելուց և նրանց համաձայնությունը ստանալուց հետո կարող է առաջարկել Եվրոպայի խորհրդի անդամ չհանդիսացող երկրի կամ միջազգային կազմակերպության միանալ սույն Կոնվենցիային: Որոշումն ընդունվում է Եվրոպայի խորհրդի Կանոնադրության 20-դ հոդվածում նախատեսված մեծամասնությամբ և Նախարարների կոմիտեում տեղ ունեցող Կողմերի ներկայացուցիչների միաձայն քվեարկությամբ:
2. Եթե որևէ պետություն կամ միջազգային կազմակերպություն վերոնշյալ 1-ին կետում նախատեսված դեպքում միանում է Կոնվենցիային, ապա վերջինս ուժի մեջ է մտնում Եվրոպայի խորհրդի Գլխավոր քարտուղարին միանալու փաստաթուղթն ի պահ տալու օրվանից հետո երեք ամիսը լրանալուց հետո հաջորդ ամսվա առաջին օրը:

Հոդված 18. Տարածքային կիրարկումը

1. Պետությունը վավերացման, ընդունման, հաստատման կամ միանալու փաստաթուղթն ստորագրելիս կամ ի պահ տալիս կարող է նշել այն տարածքը կամ տարածքները, որոնց նկատմամբ սույն Կոնվենցիան կիրարկվում է:
2. Ավելի ուշ պետությունը Եվրոպայի խորհրդի Գլխավոր քարտուղարին հասցեագրված հայտարարությամբ կարող է սույն Կոնվենցիայի կիրարկումը տարածել այլ տարածքի վրա, որը նշված է հայտարարության մեջ և ունի միջազգային հարաբերությունների համար ինքը պատասխանատու է: Այդ տարածքի համար Կոնվենցիան ուժի մեջ է մտնում Գլխավոր քարտուղարի կողմից այդ հայտարարությունն ստանալու օրվանից հետո երեք ամիսը լրանալուց հետո հաջորդ ամսվա առաջին օրը:
3. Նախորդ երկու կետերով նախատեսված հայտարարությունն այդ հայտարարության մեջ սահմանված տարածքի վերաբերյալ կարող է հետ վերցվել Գլխավոր քարտուղարին հասցեագրված ծանուցմամբ: Հետ վերցնելն ուժի մեջ է մտնում Գլխավոր քարտուղարի կողմից այդ ծանուցագիրն ստանալու օրվանից հետո երեք ամիսը լրանալուց հետո հաջորդ ամսվա առաջին օրը:

Հոդված 19. Կոնվենցիայի փոփոխությունները

1. Սույն Կոնվենցիայում փոփոխություններ կարող են առաջարկվել Կողմերից մեկի, Եվրոպայի խորհրդի Նախարարների կոմիտեի, մասնագետների խմբի կամ Կողմերի խորհրդատվական խմբի կողմից:

2. Փոփոխության վերաբերյալ առաջարկությունը Եվրոպայի խորհրդի գլխավոր քարտուղարը փոխանցում է Կողմերին:
3. Փոփոխությունը փոխանցվում է Կողմերի խորհրդատվական խմբին, որը մասնագետների խմբի հետ խորհրդակցելուց հետո Նախարարների կոմիտեին է ներկայացնում իր կարծիքն առաջարկվող փոփոխության վերաբերյալ:
4. Նախարարների կոմիտեն քննարկում է Կողմերի խորհրդատվական խմբի առաջարկած փոփոխությունն ու կարծիքը և կարող է ընդունել այդ փոփոխությունը:
5. Նախարարների կոմիտեի հաստատած փոփոխության տեքստը 4-րդ կետի համաձայն ուղարկվում է Կողմերին՝ ընդունելու համար:
6. 4-րդ կետի համաձայն հաստատված որևէ փոփոխություն ուժի մեջ է մտնում Գլխավոր քարտուղարին հաստատելու մասին տեղեկացնելու օրվանից հետո մեկ ամիսը լրանալուց հետո հաջորդ ամսվա առաջին օրը:

Հոդված 20. Հայտարարություններ

Կողմերից որևէ մեկը կարող է վավերացման, ընդունման, հաստատման կամ միացման իր փաստաթուղթն ստորագրման կամ ի պահ տալու ժամանակ անել 1.2, 3.1 և 18 հոդվածներում նախատեսված մեկ կամ մի քանի հայտարարություններ: Այս տեղեկատվության փոփոխությունների մասին նա ծանուցում է Եվրոպայի խորհրդի Գլխավոր քարտուղարին:

Հոդված 21. Կոնվենցիայի դադարեցումը

1. Ցանկացած պահի Կողմերից մեկը կարող է սույն Կոնվենցիան չեղյալ համարել՝ այդ մասին ծանուցելով Եվրոպայի խորհրդի Գլխավոր քարտուղարին:
2. Դադարեցումը ուժի մեջ է մտնում Գլխավոր քարտուղարի կողմից ծանուցումն ստանալու օրվանից հետո վեցամսյա ժամկետը լրանալուց հետո հաջորդ ամսվա առաջին օրը:

Հոդված 22. Ծանուցում

Եվրոպայի խորհրդի Գլխավոր քարտուղարը ծանուցում է Եվրոպայի խորհրդի անդամ երկրներին և Կոնվենցիային միացած կամ միանալու առաջարկություն ստացած որևէ պետության ու միջազգային կազմակերպության՝

1. ստորագրման.
2. վավերացման, ընդունման, հաստատման կամ միացման փաստաթուղթն ի պահ տալու.
3. 16 և 17 հոդվածների համաձայն սույն Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելու ժամկետի.
4. 1.2, 3.1 և 18 հոդվածներով նախատեսված հայտարարությունների.
5. սույն Կոնվենցիային վերաբերող այլ օրենքի, ծանուցման կամ տեղեկատվության մասին:

Ի հաստատումն ներքոստորագրյալները, այդ նպատակով պատշաճ կերպով լիազորված լինելով, ստորագրեցին սույն Կոնվենցիան:

Արված է Տրոնսյոյում, 2009 թվականի հունիսի 18-ին, անգլերեն ու ֆրանսերեն լեզուներով՝ երկու նույնական տեքստով և մեկ օրինակով, որն ի պահ է տրվում Եվրոպայի խորհրդի արխիվին: Եվրոպայի խորհրդի Գլխավոր քարտուղարը հաստատված օրինակներն ուղարկում է Եվրոպայի խորհրդի անդամ բոլոր երկրներին և սույն Կոնվենցիային միանալու համար հրավիրված պետությանն ու միջազգային կազմակերպությանը: